

Zapomenutý trumf

Pavel Dobeš

A D E A

1. Z uhla prach a kašel, kďybys farať kaj šel,
E⁷ A E⁷ A E⁷
tak dycky trpi pajšel, to každý haviř vi,
A D A
tuž vylezli sme z d'ury, shodili mundury
E⁷ A E⁷ A
a kvuli fyzkultury sme turu podnikli.
D A
Hrnul sem se příkladem, bo sem nětuřil,
D E⁷
že se budě losovať, aby přehled byl,
A D A
kdo s kym zrobi dvojicu, aby v červencovym hicu
E⁷ A E⁷ A D E⁷ A
z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
2. Štajger vypsai ceny – dvě kože z hyeny,
aby moh byť odměněny ten nejzdatnějši tym,
něvim, jak to přidě, štěsti stalo kajsi indě,
něchalo mě po krk v bryndě, esli uhodněť, s kym:
Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka,
vytahnula moja ruka přímo z klobuka,
pozdravil: „Tu mě matě, mam tenisky od Batě,“
od teplaku měl gatě latu na latě.
3. Po startu, hned jak v lize, dostal se do krize,
pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo,
nic něbylo z te tury, bo nas předjižděly fury,
řlapaly po nim kury, no hrozne divadlo.
Jela kolem sanitka a už se hrnul k ni,
esli pomoct potřebuješ, enom si řekni,
nabral sem vzduch do řader a kopnul ho do hader,
přeci přidej, gizde, zaber, bo sme posledni.
4. Brzo rezignoval, už sem ho něprovokoval,
psychicky něštenkroval k rychlosti větři,
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,
to jako bezpartyjni mohu, ale nic to něřeři.
Posledni eso sem ale v kapsi měl,
sam sem o něm do včilejška ani něvěděł,
byl sem tak smiřeny s tym, že pozbudeme ceny,
ty kořuchy z hyeny, že sem si něvzpomněł.
5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku
sem žuchlal enom veku, no co sem měl robiť,
taky peň se těžko hleda, co ide rano bez oběda,
ani plan se podlezt' něda, musi se překročit'.
Na řachtě su take hromske zakony,
že jak něni špeku, tak něsu vykony,
jo aha, kdybysem byl dajny hned, jak sme vyřli z lajny,
moh sem ten cizokrajny kořuch dneska ponosiť.